

i Bærf. — Jeg kommer nu til Forſlaget under Nr. 27, hvorved Udvalgets Flertal haaber paa Halvveien at have mødt den ærede Miniſters Dnſte om at faae den forhøiede Bevilling, og de Betragtninger, der i denne Retning ere anſtillede i det andet Thing. Om det nyt opkomne Stridsæmne har Udvalgets Flertal udtalt ſig i ſin Erklæring, og det ſkal jeg foreløbig lade ſtaa. Med Henſyn til det fra Miniſterens Side udtalte Dnſte om alle-rede i denne Samling at faae bevilget i alt Fald en væſentlig Del af det Beløb, ſom blev beſparet ved to Medborgeres Død, har Udvalgets Flertal ved Endringsforſlagene under Nr. 28—31 gjort Forſøg paa at indſeekomme Rigsdagens Mening i den Henſeende. Man nærer den Tro, at man ikke har været uheldig i ſit Forſlag med Henſyn til denne Anvendte af diſſe 4,000 Kroner. Forſlagene ere motiverede i Erklæringen, og dertil ſkal jeg henholde mig, idet jeg nemlig mener, at de ſiſte tre Forſlag om denne mindre Forhøiſe væſentlig talt ikke behøve nogen Motivering. — Forſlaget under Nr. 32 om Liſtkud til Univerſitetet knytter ſig til et af det høie Landſtthing indſat Forſlag, hvorefter det har taget Initiativ til at forhøie Liſtkuddet til det Dobbelte. Jeg ſkal ſaael med Henſyn til dette Forſlag, ſom med Henſyn til Forſlagene under Nr. 33, 34 og 35 henholde mig til, hvad der er yttret derom i Erklæringen, og hvad tidligere er forhandlet. — De mindre Poſter under den polytekniske Læreaanſtalt ſkal jeg ligeledes forbigaa med den Grindring, at man i det Hele ellers i de ſenere Aar har givet betydelige Forhøiſer af Bevillingerne til denne Anſtalt. — Ved Forſlaget til Sorø Akademi under Nr. 39, der er indført af Regjeringen, og ſom angaar en Forhøiſe til Spilleværten, ſkal jeg heller ikke opholde mig. — Forſlaget under Nr. 43 er blot en Reaktionsændring, og jeg kommer da til Forſlagene under Nr. 40, 41 og 42, ligeledes under Sorø Akademi. Det førſte angaar 1,000 Kr. til Fripladſer til Realkolen i Herning. Denne Poſt har givet Anledning for det høitærede Landſtthings Udvalg til at offre en ikke ringe Del af Betænkningen paa denne Sag, og hvad dermed ſynes at være fat i Forbindte, men jeg antager, at forſkjellige af de Forudſætninger, gjennem hvilke man er kommen til denne Regteſte, ere af den Beſtaffenhed, at Reſultatet, naar de faae den nærmere Belyſning, vil bortfalde. Man er gaaet ud fra Bogø Kommune og er kommen til Herning. Der bevilgedes iſſor til Bogø Kommunes Realkole et Bidrag af 800 Kr., og nu meddelte det høitærede Landſtthingsudvalg, at Betingeſen ikke er bleven overholdt. Det er nu ganſte viſt en Betingeſe, ſom Landſtthinget fremſætter i Aar, og det har alſaa været noget vanſkeligt for Bogø Kommunes Sogneraad at overholde det, naar det ikke har havt nogen Anſe om, hvad man i den Retning vilde komme til, men at Bogø Kommune ikke har overholdt Be-

tingeſen, beror paa en fuldſtændig Miſforſtaaet fra det høie Landſtthings Side. Da Sagen forelaa for Regjeringen og Rigsdagen, giſt den ud paa, at Sogneraadet efter et almindeligt Dnſte paa dette Sted vilde med meget betydelige Opoffreſer foretage en Udviſe af ſit Skolevæſen, naar det efter de paa Den tilſtebeværende Forhold forud turde ſikre ſig et Bidrag til fattige Sømandsdrænge i Lighed med, hvad der var ſtet paa Jang, men hvis det ikke lod ſig gjøre, vilde Kommunen ikke vove ſig ind paa en ſaa ſtor Beſtoſning. Det var Betingeſen. Man ſiger, at Miniſteren ikke har forelagt det Forſlag, men ogſaa dette er ſeil Opfattet af det høie Landſtthing. Miniſteren forelagde Forſlaget paa den af Kommunen fremſatte Betingeſe; det blev bevilget, og Kommunen — det tror jeg, alle Autoriteter ville bevidne — overholdt den til Bevillingen knyttede Betingeſe indtil den yderſte Konſequent; det foreligger ſaaledes ganſte klart baade af de ſkriftlige og de mundtlige Forhandlinger iſſor. Det ſer derfor ganſte beſynderligt ud, at det ærede Landſtthing igjen har kunnet opgrave et lille Spørgſmaal paa 800 Kr., har fremſtillet det meget ſeilagtigt og miſforſtaet, og derpaa har bygget et Forſlag om at udſtemme denne Bevilling paa 1,000 Kr. til 20 à 25 fattige Hedebo-drengene i Midtjylland. Dette turde være tilſtrækkeligt angaaende det Forſlag; jeg tror, at Stillingen fra det høie Landſtthings Side taler derigjennem. — Jeg kommer nu til Forſlaget under Nr. 41 angaaende Regteſten af et Honorar til en Liſtynsmand. Derom ſiges af den meget ærede Ordfører i Landſtthinget, at han veed, at denne Liſtynsmand meget paafjønnes af flere af de bedre Folkkehøiſtoller, ſaaledes at alſaa Folkethinget har baade Miniſteren, Landſtthinget og flere af de bedre Folkkehøiſtoller imod ſig i denne Sag. Smidertid ſer Flertallet ikke rettere, end at det alligevel er nødvendigt at tage ſin Poſition, og, derſom det ſkulde viſe ſig, at den ikke kan vinde Gjenſlang, da at fritage ogſaa diſſe flere bedre Folkkehøiſtoller for den Forudſætning, paa hvilket Liſtynet er bygget; det er i alt Fald den nemmeſte Maade at lede dem ud af denne Liſtete, hvorved denne Slags Skoler ſunſte at gaa ind under Statens Kontrol. Det er ſom tidligere nævnt under Forhandlingerne den eneſte Art af Skoler, hvor en ſaadan ſerlig fri Stilling kan betros til Befolkningens Omſigt for Alles Pine, ogſaa for Rigsdagens Medlemmers, ſom leve ude omkring i Landet, og man har derfor god Grund nok til at kunne lade et ſaadant ſerligt Liſtyn være borte. — Med Henſyn til Forſlaget under Nr. 42 ſkal jeg bemærke, at det har forundret noget at ſe det Forſlag forfaſtet paa et andet Sted, der har givet Anledning til, at Forſlaget under Nr. 42 nu opſtilles; det angaar en Bevilling til fattige Elever. Der er efter Statiſtiſk Labelværk omtrent 32,000 Karle